جمهوری اسلامی

اخبار ایران

صفحه ۴

چهارشنبه ۲۵ شهریورماه ۱۳۶۰ - ۱۷ ذیقعده ۱۴۰۱ - شماره ۶۶۱ - سال سوم

برادر دکتر حسن غفوری وزیر نیرو در مصاحبه اختصاصی با جمهوری اسلامی:

در برنامه‌های وزارت نیرو اولویت به کارهای روستائی داده می‌شود

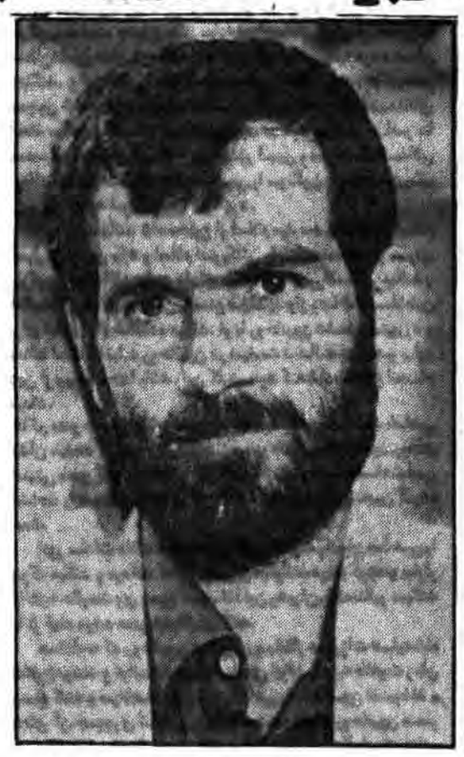

برادر دکتر حسن غفوری وزیر نیرو در یک مصاحبه اختصاصی با خبرنگار ما شرکت نمود و به سئوالات متعدد وی پاسخ گفت:

در ابتدا خبرنگار ما از ایشان در مورد خاطراتش از دیدارهائی که برادران شهید آیتا....دکتر بهشتی، آقای رجائی و دکتر باهنر از خراسان داشتند، سوال نمود و دکتر غفوری در جواب، اظهار داشت:

● خاطراتی از شهید رجائی

متاسفانه در سفر آقای دکتر باهنر شهید عزیزمان به خراسان، بنده قبلا یک قراری در تهران داشتم و نمی‌توانستم در آنجا باشم و از ایشان درخواست کردم که مسافرت را به عقب بیاندازند ولی نه برای ایشان این تاخیر امکان داشت و نه برای من، بنابراین نتوانستم ایشان را در خراسان ببینم. اما از مسافرت برادرمان آقای رجائی و برادر عزیزمان آقای بهشتی، ما خاطرات بسیار زیادی داریم. شاید آنچه را که بیش از همه از برادر رجائی بخاطر دارم و واقعا بنده تحت تاثیر قرار داده و باید بگویم که در زندگی شخصی من هم تاثیر گذاشته است آن صداقت و پاکی و زندگی بسیار، بسیار ساده و صادقانه ایشان بود که تا دو سه شبانه روز آدم دائما با ایشان نماند و از غذا و خوراک و لباس ایشان دقیقا آگاه نشود نمی‌تواند به عمق آن زهد و تقوای ایشان پی ببرد. آقای رجائی وقتی به خراسان تشریف آوردند، من چون روش ایشان را می‌دانستم، سفارش کردم که غذای خیلی ساده‌ای بگذارند من در این میهمانهائی که مردم به خراسان می‌آمدند، هم به عنوان تبرک و هم به عنوان اینکه جای دیگری نیست ما آنها را به آستان قدس میبردیم و آقای طبسی نماینده امام در آنجا غذا می‌دادند، معمولا سفره‌های آستان قدس هم گاهی خیلی ساده نیست ولی آنروز که آقای رجائی می‌آمدند، چون سابقه زندگی ایشان را میدانستم پیشنهاد کردم که غذا بسیار ساده باشد همان غذائی که به زوار میدهند و همه میخورند..... آنروز خورشت قرمه سبزی با نوشابه بود و یک مقدار کمی هم میوه. وقتی که سفره را انداختند، مهمانها همه نشستند شاید حدود ۲۰ نفر و همه شروع کردند به خوردن غذا، من دیدم که آقای رجائی نمی‌خورند، سئوال کردم چرا؟ گفت من نمی‌توانم این غذا را بخورم در حالیکه بسیاری از برادرها بودند که مدتی در مرکز از مرز مهاباد تا سردشت و پیرانشهر و نقاط دیگر بودند و گرسنگی و تشنگی را تحمل کرده بودند و در آن شرایط سخت و طاقت فرسا، غذا و خوراک برای آنها بسیار مشکل بود، آنوقت من چگونه می‌توانم این غذا را بخورم در حالیکه آنها در آن شرایط سخت بسر می‌برند، من نمی‌توانم این غذا را بخورم و این غذا برای من گوارا نیست و هرچه ما گفتیم که این غذائی است که ما به زوار میدهیم و همه زوار می‌خورند، ایشان قبول نکردند که از آن غذا بخورند و همه نشسته بودند و دیدند آقای نخست وزیر نشسته و غذا نمی‌خورد و مثل اینکه مسئله‌ای پیش آمده. من خصوصی با ایشان درگوشی صحبت کردم که ممکن است بد باشد که مهمانها نشسته‌اند ولی، ایشان به هیچوجه حاضر نبودند از آن غذا بخورند. بالاخره با اصرار زیاد گفتند که اگر نوشابه و میوه را بردارید من سر سفره می‌نشینم بالاخره ما نوشابه‌ها و میوه‌ها را برداشتیم وایشان یک مقدار برنج ساده ریختند و خیلی هم کم غذا بودند. باز شنیدم، موقعی که ما علما را در آن جلسه دعوت کردیم هرچه به ایشان گفتیم، گفت من دیگر سر این سفره‌ها اصلا نمی‌آیم و آمدند منزل ما، منزل، هم حداکثر چیزی که توانستیم برایشان تهیه کنیم نان وتخم مرغ بود و ایشان با کمال رضایت در آن اطاق محقری که ما داشتیم، نان و تخم مرغ را خوردند. و بعد شاید جالب باشد که بگویم پالتوی ایشان پاره شده بود و ایشان با سنجاق قفلی بهم دوخته بود و من با اصرار زیاد از ایشان گرفتم و دادم که خانمم آن را کوک بزند.

لباس مندرس نخست وزیر مملکت (که آن موقع نخست وزیر بود) کوک زدند و این لباس پوشیدن و صحبت کردن و سلام کردن ایشان (به همه، حتی کوچکها) که در یک زندگی خصوصی دو سه روزی که آنجا دیدم واقعا تمام ما را تحت تاثیر قرار داد یعنی می‌شود گفت که بعد از آن، من همیشه در غذا خوردن و لباس پوشیدن، در صحبت کردنم و در سلام کردنم تحت تاثیر شخصیت والای ایشان قرار میگرفتم. هیچوقت نتوانستیم ما به ایشان سلام بگنیم ، حتی در تلفنها همیشه در سلام کردن پیشقدم بودند و به همه سلام میکردند به کوچکو

> * حتی در رابطه دشمنانیکه بزرگترین و ناجوانمردانه‌ترین تهمتها را به دکتر بهشتی زدند، ایشان هرگز از مرز معیارهای اسلامی خارج نشد.
> * آیت ا... بهشتی حتی نسبت به بنی‌صدر هم که بیش همه از ایشان بدگوئی کرده بود گذشت و فداکاری داشتند.
> * هنوز نمی‌توانم باور کنم که یک آدم آنقدر پست شود که بصف داخل اطاق آقای رجائی و آقای باهنر بگذارد.
> * نمی‌شد که آدم یک بار برادر رجائی را ببیند و در دلش احساس محبت وعشق به او نکند.

و بزرگ و کارمند و کارگر و دوست و غیر دوست و آشنا و غیر آشنا و همه. دراین سفر اخیر درون این خانه‌های روستایی دورافتاده‌ای درراه سرخس آنجاها گرفته شده بود که ایشان برای گازرسانی به آنجاها رفته بود.

علاوه برمسائل سیاسی و بینش عمیق ایشان در سیاست وخط بسیار دقیق اسلامی ایشان در سیاست (همانطور که قرآن می‌فرماید« اشداء علی‌الکفارورحماء بینهم»، خود رندگی خصوصی این شهید واقعا برای ما نمونه بود. من از قبل ازانقلاب که ایشان رامی‌شناختم روز بروز هرچه بایشان نزدیکتر می‌شدم، بیشتر نسبت به ایشان ارادت پیدا میکردم برخلاف بعضی شخصیتها که آدم به آنها نزدیکتر می‌شود نقاط ضعفشان را بیشتر می‌بیند در مورد ایشان هرچه مابیشتر نزدیک می‌شدیم بیشتر احساس ارادت قلبی پیدامیکردیم خارج از آنکه ایشان نخستوزیر یارئیس‌جمهور بودند.

عظمت شخصیت آیت‌الله دکتر بهشتی

درمورد شهید دیگری که به آنجا آمدند مرحوم دکتر بهشتی است که ایشان دو سه روزی درمشهد و شهرهای اطراف بودند چیزی که ازایشان بسیار جالب بود این بود که تقریباً هیچ تقاضائی را رد نمیکردند یعنی هرکس ازایشان خواهش میکرد که به روستایمان بیا، به محلمان بیا، بخانه‌مان بیا، حاضر میشدند و به هیچ سلام میکردند به کوچکو بزرگ و به همه سلام میکردند و با همه دست میدادند و با همه روبوسی میکردند و این برای ما بسیار عجیب بود که ایشان با این مقام و با این سابقه درخشان و با این شخصیت والا، با همه اینطور برخورد